

Τὸ Ταμείο μας δὲν ὀφείλει σὲ κανένα

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΤΘΤΝΕΤΑΙ ΤΠΟ ΣΤΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ Α-ΚΛΑΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦ. 613.859—32.18.963 • ΤΠΕΤΘΤΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΚΟΠΟΣ, 21ης Ἀπριλίου 37 • ΤΙΜΗ ΦΤΛΛΟΤ ΔΡΧ. 1 • ΑΡΙΘ. ΦΤΛΛΟΤ 328 (422) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1973

Η ΜΕΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΑΠΕΔΟΚΙΜΑΣΘΗΣΑΝ

Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Νικ. Πίσκοπον ψηφοδέλτιον ἔλαβε τὴν πλειοψηφίαν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 7ης καὶ 8ης τ.μ. καὶ συνεχίζει τὸ ἔργον του

• ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μὲ πρωτοφανή συμμετοχήν, εἰς τὰ χρονικά τοῦ Συλλόγου, διεξήχθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιπροσώπων διὰ τὴν Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΟΙ:

ὅτι συνεδριάσαντα, παρισταμένων καὶ τῶν Δικαστικῶν Ἀντιπροσώπων κ.κ. ΓΩΡΓΙΟΥ ΜΑΚΡΗ, ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΜΑΔΑΚΗ προέβη

α) Εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 7ης

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τέσσαρας μόνον ἡμέρας μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας καὶ προέβη εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐκλεγέντων.

Ἐξ ὧν ἔλαβον:

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Νικ. Πίσκοπου 1.645

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Παν. Θεοφανοπούλου 1.401

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Ἀθαν. Γιαννακοπούλου 796

Ἄκουρα 31 3.873

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ΕΞΕΛΕΓΗΣΑΝ:

ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ Κων)νος Ἱπποκράτους, ΓΕΩΡΓΑΚΑΡΑΚΟΥ Ζωῆ Α. Κέντρον ΜΑΝΕΑΣ Στυλινῶνς Κεντρικὸν ΜΙΧΟΣ Νικόλαος Διοικητής, ΜΠΡΟΤΖΑΚΗΣ Γεώργ. Α. Κέντρον, ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Στυλ. Κεντρικὸν, ΚΟΜΙΝΑΤΟΣ Γεώργ. Κυψέλη, ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλ. Χαλάνδριον, ΚΑΠΑΣΑΣ Ἰωάννης Κεντρικὸν, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος Διοικητής, ΑΝΔΡΙΚΙΔΗΣ Μιχ. Ἀχαρνῶν, ΣΑΜΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Παυλίνα Διοικητής, ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ Λεωνίδας Κεντρικὸν, ΓΕΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ Δημ. Μητρόπολις, ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Κων. Α. Κέντρον, ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΡΑΚΗΣ Φιλ. Πατησίων, ΝΕΛΛΑ Ἑλένη Μητρόπολις ΓΚΕΒΡΟΣ Ἀλέξ. Ν. Ἰωνία, ΧΑΤΖΗΔΑΒΑΡΗΣ Δημ. Κεντρικὸν, ΠΙΤΣΙΚΑΛΗΣ Ἐμμ. Κερατσίνιον, ΠΛΕΣΣΑΣ Κων)νος, Ἀγ. Λουκάς, ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Ἰωάν. Λευκάς, ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βασίλ. Ἀγορά, ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ Θεόφραστος Σταδίου 38, ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ Κων)νος Κεντρικὸν, ΜΠΕΧΛΙΒΑΝΗΣ Δημήτριος Βόλος, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰ. Ναυτιλιακόν.

5. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο.Τ.Ο.Ε.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ Νικόλαος Διοικητής, ΡΩΣΣΕΤΗΣ Ἀλέξ. Διοικητής, ΚΟΝΤΑΡΑΚΗΣ Ἀντών. Πειραιῶς Α', (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ἀνακοίνωσις τοῦ Ταμείου Ὑγείας διὰ τὴν προληπτικὴν ἱατρικὴν

1) ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΞΕΩΝ: ΔΑΚΤΥΛΙΔΗΣ ΜΙΧΑΗΛ — Κεντρικόν	
2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ	
ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ	
Α. ΚΕΝΤΡΟΥ	
1) ΠΙΣΚΟΠΟΣ Νικόλαος	Διοικητής
2) ΑΡΣΕΝΙΚΟΣ Μιχαήλ	Α. Κέντρον
3) ΓΕΩΡΓΑΚΑΡΑΚΟΥ Ζωῆ	Πειραιῶς Α'
4) ΚΟΝΤΑΡΑΚΗΣ Ἀντών.	Πειραιῶς Α'
5) ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΣ Γεώργ.	Πειραιῶς Α'
6) ΚΟΥΤΑΝΤΗΣ Ἀλέξ.	Α. Κέντρον
7) ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κων.	Κεντρικόν
8) ΜΑΝΕΑΣ Στυλινῶνς	Κεντρικόν
9) ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ἀπόστολ.	Κεντρικόν
10) ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Νικόλαος	Ναυτιλιακόν
11) ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰ.	Διοικητής
12) ΡΩΣΣΕΤΗΣ Ἀλέξ.	Κεντρικόν
13) ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ Κων)νος	Σταδίου 38
14) ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ Θεόφρατος	
Β. ΕΠΑΡΧΙΩΝ	
1) ΒΡΑΧΝΟΣ Παναγιώτης	Καλαμάτα
2) ΓΥΓΑΛΟΣ Ἀντώνιος	Ἡράκλειον
3. ΕΛΕΓΚΤΑΙ	
1) ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Εὐάγγελος Κορωπί, 2) ΣΙΑΚΑΜΠΕΝΗΣ Βασίλειος Πειραιῶς Α', 3) ΣΑΛΤΑΣ Παναγιώτης Κεντρικόν. 4) ΓΚΟΥΝ-	ΤΕΛΑΣ Κωνστ. Κεντρικόν, 5) ΜΗΛΟΥΛΗΣ Θωμάς Κεντρικόν.
4. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ	
ΠΙΣΚΟΠΟΣ Νικόλαος Διοικητής,	ΡΩΣΣΕΤΗΣ Ἀλέξ. Διοικητής, ΚΟΝΤΑΡΑΚΗΣ Ἀντών. Πειραιῶς Α', ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ἀπόστ. Κεντρικόν, ΑΡΣΕΝΙΚΟΣ Μιχαήλ Α. Κέντρον, ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Νικόλ. Κεντρικόν, ΚΟΥΤΑΝΤΗΣ Ἀλέξ. Πειραιῶς Α', ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος Α. Κέντρον,

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καθήμενοι: Ἐξ ἀριστερῶν Μπαμίας Ἀπ., Παναγιωτακοπούλου Μαριάννα, Κονταράκης Ἀντ., Ἀναπληρωτὴς Γεν. Γραμματεὺς, Ρωσσετῆς Ἀλ., Γεν. Γραμματεὺς, Πίσκοπος Νικ., Πρόεδρος, Μανίας Στ., Α' Ἀντιπρόεδρος, Γεωργακάρκου Ζωῆ, Β' Ἀντιπρόεδρος, Παπουτῆς Νικ., Τσιμίας, Τσουδερὸς Θεόφρατος. Ὁρθοί: Ἐξ ἀριστερῶν, Φουσεῆς Νικ., Ἀρσενικός Μιχ., Λιακοπούλου Κων)νος, Βραχνὸς Παν. Δημ. ἀκόπουλος Νικ., Παραθύρας Ἀριστ., Τσαντούλας Κων., Κοττίκας Ἀλέξ., Γρύλλος Ἀντ., Κορυδαλῆς Ἐμμ. Κουτάντης Ἀλέξ., Κουμανιώτης Γεώργιος.

Ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις, ἀφορώσα εἰς τὸ σύστημα «Προληπτικῆς ὑγιεινῆς παιδίων».

Ἀνακοινούται ὅτι τὸ σύστημα «ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ» θὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὴν ἐφετησὴν περίοδον ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος.

Ἡ προληπτικὴ ἐξέτασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα τὰ τέκνα τῶν ἀμέσων μελῶν τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν μέχρι 18 ἐτῶν.

Διὰ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τῶν μεθόδων πρὸς ἀσκήσιν τῆς «Προληπτικῆς Ὑγιεινῆς» τὰ τέκνα τῶν μελῶν διαχωρίζονται εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἴτοι:

Κατηγορία Α', Νηπιακὴ ἡλικία 0—12 μηνῶν.

Κατηγορία Β' Προσχολικὴ ἡλικία 1—7 ἐτῶν.

Κατηγορία Γ', Σχολικὴ ἡλικία:

α) Παιδικὴ ἡλικία 7—12 ἐτῶν.

β) Ἐφηβικὴ ἡλικία 12—18 ἐτῶν.

Ἡ ἐξέτασις διὰ τὴν προληπτικὴν ὑγιεινὴν, ἐνεργεῖται ὑπὸ παιδίατρων καὶ ἱατρῶν ἐιδικότητων. Ἐφαρμόζεται εἰδικὴ παρακολούθησις τῆς ὕπηρεσις τοῦ Ταμείου, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν μελῶν ὑποχρεωτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ὑποδεικνυμένων θεραπειῶν.

Ἡ θεραπεία τῶν πάσης φύσεως ἐνδημῶν, ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς προηγουμένης συνεννόησεως τῶν γονέων μετὰ τοῦ Ταμείου καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποδο-

χῆς τῶν προτεινομένων ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ἱατρῶν μέσων θεραπείας.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Κατηγορία Α' καὶ Β':

α) Ἡ προληπτικὴ ὑγιεινὴ διεξάγεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ παιδίατρων τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡσφαλισμένων μελῶν τοῦ Ταμείου, ἐκ τοῦ πίνακος ἐξουσιοδοτημένων πρὸς τοῦτο ἱατρῶν.

β) Ἡ προσαγωγή τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς παιδίατρος θὰ πραγματοποιήται:

1) Διὰ τὰς ἡλικίας μέχρι 12 μηνῶν δις τοῦ ἔτους.

2) Διὰ τὰς ἡλικίας 1—7 ἐτῶν ἅπας τοῦ ἔτους, εἰς περιόδους καθοριζόμενας ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

γ) Διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Β' κατηγορίας, πλὴν τῶν παιδίατρων, ἡ ἐξέτασις θὰ γίνεται καὶ ὑπὸ ἐλεγκτοῦ ὁδοντίατρον εἰς τὰ ἱατρεία τοῦ Ταμείου (Σοφοκλέους 2) εἰς τὰ ἀπὸ 5—7 ἐτῶν μόνον.

Κατηγορία Γ'

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς προληπτικῆς ὑγιεινῆς εἰς τὰ τέκνα τῆς κατηγορίας ταύτης καθορίζονται αἱ κατωθὶ ἐξετάσεις:

α) Ἀκτινολογικὴ

Διενεργεῖται ὑπὸ Φυματιολόγων ἱατρῶν εἰς τὰ ἱατρεία τοῦ ΤΥΠΕΤ (Σοφοκλέους 2).

β) Ὁδοντιατρικὴ

Διενεργεῖται ὑπὸ Ἐλεγκτοῦ ὁδοντίατρον εἰς τὰ ἱατρεία τοῦ ΤΥΠΕΤ (Σοφοκλέους 2).

γ) Παιδιατρικὴ

Διενεργεῖται ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦ ἐντεταλμένων παιδίατρων τοῦ Ταμείου ἐν τοῖς ἱατρείοις αὐτῶν.

Αἱ ἀνωτέρω ἐξετάσεις πραγματοποιοῦνται ἐπίσης ἅπας τοῦ ἔτους. Διὰ τὰς κατηγορίας Β' καὶ Γ' (ἴτοι ἡλικίας ἀπὸ 5—18 ἐτῶν) θὰ ἐφαρμόσθῃ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ δοκιμαστικὴ ἐξέτασις Σακχαρώ (TES - TAPE).

Συνεπῶς οἱ γονεῖς δέον ὅπως, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξετάσεως, προσκομίσουν καὶ πρωινὰ οὖρα τῶν τέκνων τῶν, διὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην.

Δεδομένης, ἀφ' ἐνὸς τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐγκαίρου διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐκ τῆς προληπτικῆς ἐξετάσεως ἐνδημῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου, τῆς ἐπιπτώσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου, τῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς «Προληπτικῆς Ὑγιεινῆς» δαπανῶν, τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει, ὅπως εἰς περιπτώσεις παραλείψεως προσαγωγῆς ὑπὸ τῶν γονέων τῶν τέκνων τῶν πρὸς ἀσκήσιν τῆς «Προληπτικῆς Ὑγιεινῆς», ἀνεῖ ἐπαρκεῖς αἰτιολογίας, ἐπιβαρύνωνται οὗτοι μὲ συμμετοχὴν 20% ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων πάσης φύσεως δαπανῶν περιδάλψεως τῶν τέκνων τῶν.

Αἱ ἡμερομηνίαι ἐνάρξεως τῆς προληπτικῆς ἐξετάσεως τῶν τέκνων ἑκάστην κατηγορίαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὀρίζονται ὡς κατωθί:

Διὰ τὴν κατηγορίαν Γ' ἴτοι:

ἀπὸ 12—18 ἐτῶν ἡ 23/4/1973.

ἀπὸ 7—12 ἐτῶν ἡ 7/5/1973.

Διὰ τὴν κατηγορίαν Β' ἴτοι:

ἀπὸ 1 ἔτους—7 ἐτῶν ἡ 21/5/1973 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

Έκείνοι που φεύγουν**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΜΠΑΝΤΑΗΣ**

Έντελως άπροσδόκητα και συγκλονιστικώς πρόωρα, εις τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του καὶ εἰς τὴν ἀμὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς του πορείας ἀπεδημισησεν ὁ Χαράλαμπος Καμπάνταης.

Γόνος πατριαρχικῆς Μικρασιατικῆς οἰκογενείας (Ἀπολωνιάδα — Προύσης), ἡ ὁποία διεδραμάτισε, κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τοῦ Ἀ' Παγκοσμίου Πολέμου, διὰ τοῦ ἀειμνήστου πάππου του Μαθρουδῆ, σωτήριον ρόλον διὰ τὴν ζωὴν πολλῶν χριστιανῶν καὶ ἀλλοθρήσκων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καταδικασμένοι εἰς δόλιον θάνατον.

Ἐγενήθη εἰς τὴν Ἀλεξανδρού-

πολιν. Μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς, διορίσθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπου ταχέως διεκρίθη. Μὲ τὴν κατὰ τήσουςαν ὁρμὴν καὶ φαντασίαν, τὸν ἐνθρονίσθη, τὴν φιλοπονία, καὶ εὐπροσηγορίαν πὺν τὸν διέκρινε κατέχτησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν προϊσταμένων του καθὼς καὶ τὴν θαθεὴ ἀγάπην τῶν συναλλασσομένων καὶ τῆς Κοινωνίας. Μὲ ταιούτην πανοπλίαν καὶ χωρὶς κανέναν ἀπολύτως παρεμβατισμὸν, ἐπέτυχε ραγδαίαν ἐξέλιξιν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἑποχίου καὶ κατὰ τὸν Διευθυντοῦ εἰς τὰ Καταστήματα Ἀ.λεξ.πόλεως, Κατερίνης, Σαντορινίως, Ἐλασσόνας καὶ τελευταίως τῆς Κομοτινῆς, ὅπου ἄφισε καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ πνοῆν.

Ἀπὸ τριφερέως ἡλικίας ἐποτίσθη μὲ τὴν παροτάτην γεύσιν τῶν στερήσεων ἀποτόκων τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας.

Κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν (1941—45) ὑπέστη τὰς τριφερέως δοκιμασίας τῆς θρηϊώδους μεταχειρίσεως, τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους.

Ἐγαλούνησε τὰ 2 τέκνα του εἰς τὰ θεῖα γάματα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἄλλωστε ἦσαν διαποτισμένοι αὐτοὶ καὶ ἡ ἐκλεκτὴ σύντροφος τῆς ζωῆς του, καθὼς καὶ ὁλόκληρος ἡ πατρική του οἰκογένεια.

Καὶ τώρα, πὺν ἡ εὐγενὴς του ψυχὴ φτερουγίζει ἐνώπιον ἐτοῦ φοβεροῦ θήματος, πιστεύουμε, διὰ τὰ δύναται νὰ ἐπαλεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν: Ἐὶν ἄγωνα τὸν καλὸν ἡγούμενος, τὸν ὁρῶν τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ τῆς Δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδόσει μοι Κύριος, ὁ Δίκαιος Κριτὴς. Ἡ μέχρις αὐτοθυσίας προσήλωσης του εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν καθήκον, καθὼς καὶ τῶν Χριστιανικῶν του καθηκόντων, ἀποτελοῦν τρανὰ ἐγγύγνα περὶ τούτου.

Λιωνία του ἡ μνήμη.

X. K.

**Η ΕΚΜΑΘΗΣΙΣ
ΞΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ**

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ πρόβλημα τῆς τελείας, ἀλλὰ καὶ ταχείας ἐκμάθησος μιᾶς ξένης γλώσσης ἀπασχολεῖ τοὺς πάντας ὁμογενεῖς. Ἐνὺ δὲ χρησιμοποιοῦνται ὅλοι αἱ γνωστὰ μέθοδοι τὰ ἀποτελέσματα ἐξακολουθοῦν ἐλάχιστα νὰ μᾶς ἱκανοποιοῦν.

Διὰ τῆς παρουσίας ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω εἰς ἑμὲ καὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σας τὸ ἰδικὸν μας σύστημα γλωσσικῆς καταρτίσεως, τὸ ὁποῖον ἐπὶ 15 συνεχεῖ ἔτη ἀπεδύσασα καταληκτικὰ ἀποτελέσματα καὶ μάλιστα διὰ σπουδαστὰς τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης.

Τὸ μεγαλύτερον πλεονέκτημα τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ὅτι καθεὺς σπουδαστὴς διαμένει ἐπὶ ἑξ ἑβδομάδας μέσα εἰς μίαν ἀγγλικὴν οἰκονομίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ὁμιλῇ ἀγγλικά μὲ τοὺς ἰδίους τοὺς Ἀγγλους. Ἡ καθημερινὴ αὐτὴ ἐξάσκηση συμπληροῦται καὶ διὰ καθημερινῶν ἐντατικῶν μαθημάτων ἀγγλικῆς ἀπὸ Ἀγγλὸν καθηγητὴν. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν ἑξ ἑβδομάδων ὁ Ἑλληνας σπουδαστὴς ἔχει τὸσον πολλὴ ἀξιοποιήσει τὰς γνώσεις του ἀγγλικῆς, ὥστε δύναται νὰ ἐννοῇ τοὺς Ἀγγλους καὶ νὰ συνομιλῇ μὲ αὐτοὺς. Τοιοῦτοτρόπος τὸ κέρδος ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν εἶναι τεράστιον καὶ μάλιστα ἐντὺς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἐπειδὴ εἶναι ἑκατοντάδες ἔκκενοι, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν πρόδόν των διὰ νὰ πληροφορηθῇτε σχετικῶς ἀπὸ πρώτης ἡγῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν σὰς ἐσωκλήθω ἔνα φυλλάδιον — PROSPECTUS. τὸ ὁποῖον σὰς δίδει τὰ ὀνόματα ὧν των κατὰ τὸ παρελθὸν συμμετασχόντων εἰς τὴν ἐκδορμὴν μας. Τὸ φυλλάδιον ἐξῆγει ἀκόμη τὸν τρόπον τῆς ὁργανώσεως τῶν ταξιδίων γλωσσικῆς καταρτίσεως καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὅρους συμμετοχῆς εἰς αὐτὰ.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα ἐπιθυμῆτε νὰ ἔχετε περισσότερας διευκρινίσεις, τηλεφωνήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς τηλεφῶνας 902.678 καὶ 975.717.

Μετ' ἐξαρέτου τιμῆς

ΑΡΙΣΤ. ΜΑΛΤΕΖΟΠΟΛΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ**ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΑΣΙΑΛΗ**

Πτυχούχου Πανεπιστημίου Χαϊδελδέργης

Ἀγγλικά - Γερμανικά - Γαλλικά - Ἰταλικά

Παχκράτεις: Δαμέρεως 88 καὶ Ἀλκέτου

(Προφ. Ἡλίας) — Τηλ. 769-428

Πατήσια: Λευκωσίας 49

(Ἐναντι Β' Οἴκ. Γυμνασίου) — Τηλ. 841-331

Διδάσκουν μὲν οὖν Φιλῶλογοι Καθηγηταὶ

πεπειραμένοι

ΠΡΟΣΟΧΗ!!

Εἰς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τέκνα αὐτῶν, παρέχεται εἰδικὴ ἔκπτωσης ἐξ 200) 0

Οἱ Τράπεζες πρέπει νὰ δώσουν ἴσα δικαιώματα**ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ****● Συζήτησις διὰ τὴν γυναῖκα τραπεζοῦπάλληλον**

Ὁ «Σύνδεσμος γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας» ὁργάνωσε εἰς τὴν Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσιν συζήτησιν μὲ θέμα: «Ἡ θέση τῆς Ἑλληνίδας Τραπεζοῦπαλλήλου». Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. Π. Παπαρροδόπουλος, Πρόεδρος τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., Γεώργιος Ἀνδρουλιδάκης, δημοσιογράφος καὶ αἱ κ.κ. Τ. Λαμπρινοπούλου, τραπεζικὴ ὑπάλληλος καὶ Ἀ. Μαντζουλίνο, τέως ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη. Εἰσηγήτρια ἡ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, δικηγόρος κ. Ἀ. Γιωτοπούλου - Μαργακοπούλου.

Τὴν συζήτησιν παρηκολούθησαν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας κ.κ. Νικ. Πίσκοπος καὶ Ἀλ. Ρωσσέτης ἐκ καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Βασικὸν παράπονον τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων τραπεζῶν εἶναι: Σ' ὅλες τῆς ὁργανικῆς θέσεως προάγονται κατὰ κανὼνα ἄνδρες καὶ ἐλαχίστες γυναῖκες ἢ καὶ καμμία. Ἐταὶ ἐξασφαλίζεται τὸ προβάδισμα τῶν ἀνδρῶν ὑπαλλήλων ἐναντὶ τῶν γυναικῶν, μὲ ἀποτελέσματα δταν φθάσουν στὴν κρίσιν γιὰ προαγωγὴν εἰς ὁργανικοὺς βαθμοὺς, οἱ ἄνδρες νὰ βρίσκωνται σὲ πλεονεκτήσει θέσης. Χαρακτηριστικὰ εἶναι ἐδῶ ὅρισμένα στοιχεῖα ποὺ ἀνέφερε ἡ κυρία Λαμπρινοπούλου:

Σὲ 260 τμηματάρχες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος οἱ 14 εἶναι γυναῖκες, ποὺ προήχθησαν μὲ σχετικὴ ἀπόφασις περὶ προωθήσεως πτυχίων τραπεζοῦπαλλήλων καὶ χωρὶς τὴν ὁποία δὲν θὰ ὑπῆρχε καμμία γυναῖκα τμηματάρχη. Στὴν Ἑθνικὴν Τράπεζα ἐπὶ 261 τμηματάρχων οἱ 5 εἶναι γυναῖκες. Στὴν Ἀγροτικὴ ἐπὶ 509 μόνο 5 εἶναι γυναῖκες.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐπίσης, στὴν ἴδια τράπεζα, ὅτι σὲ 175 ἀρχιλογοτῆς 15 εἶναι γυναῖκες, ποὺ περιμένουν τὴν προαγωγὴν τους πᾶνω ἀπὸ 20 χρόνια.

Καὶ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀγροτικὴν οἱ δακτυλογράφοι ἔδιναν ἐσωτερικὸν διαγωνισμὸν καὶ μετετάσσονταν στὸν λογιστικὸ κλάδον κί' ἀπὸ ἐκεῖ ἀκολουθοῦσαν τὴν ἐξέλιξιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Ἀπὸ τὸ 1952 ὅμως δὲν μετετάσσονται πιά στὸν λογιστικὸν κλάδον παρ' ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ δύνουν ἐσωτερικὸν διαγωνισμὸν φθάνουν μισθολογικῶς τὸν βαθμὸν λογιστοῦ καὶ ὁνομαζοῦνται δακτυλογράφοι - λογισταὶ καὶ ἐκεῖ σταματοῦν.

Ὁ νέος κανονισμὸς ποὺ κυκλοφόρησε πρὶν λίγες ἡμέρας βοηθεῖ τὴν ὁπισθοδρομήσιν: ὑποχρεώνει τὴς γυναῖκες νὰ ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν νωρίτερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ἐνῶ συγχρόνως δὲν προβλέπει καμμία μετὰταξιν δακτυλογράφων στὸν λογιστικὸν κλάδον. Παράλληλα, οἱ περισσότερες τράπεζες ἀποκλείουν συστηματικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς γυναικῆς ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς ποὺ προκηρύσσονται ἐκτός ἀν πρόκειται γιὰ τῆς θέσεως δακτυλογράφων.

Βέβαια καθεὺς λόγος ἔχει καὶ τὸν ἀντίλογόν του. Ἐταὶ, στὴν προκειμένη περίπτωσιν ὁ ἀντίλογος δὲν εἶναι πῶς οἱ γυναῖκες ὑπαλλήλοι δὲν εἶναι τόσο εὐσυνειδήτες, δὲν δείχνουν προθυμίαν, γιὰ σταδιοδρομία, ἐνῶ παρ' ἅλλα ἡ μητρότης τῆς ὑποχρεώνει σὲ μακρὰς ἀπουσίες, ἐπομένως ἀποδίδουν λιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρες συναδέλφους τους.

Καὶ ὅμως, λένε οἱ γυναῖκες ὑπαλλήλοι, ἡ μητρότης κάνει τὴν γυναῖκα νὰ ἀπουσιάζη 4 ἢ 6 μηνες. Οἱ ἄνδρες ὅμως λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς τους θητείας ἀπουσιάζουν τουλάχιστον δύο χρόνια. Ἡ δὲν εἶ-

ναι ὅλες οἱ γυναῖκες μητέρες, ὅσον ἀφορὰ τὴν προθυμίαν τους νὰ ἐργασθῶν ἀποδοτικᾶ, πράγμα ποὺ εἶναι ἐξαιρεση, ἔχει τὴν ἐξήγησίν του στὸ ὅτι βλέπουν πῶς καθυλώνονται καὶ ὅσο καὶ νὰ ἐργασθῶν δὲν θὰ ἔχουν ἀναγνώριση. Ἐνας ἄλλος λόγος ποὺ προβάλλεται ὅτι δηλαδὴ οἱ γυναῖκες ἀποφεύγουν ἐκ συστήματος νὰ ὑπηρετήσων στὰ ὑποκαταστήματα δὲν εὐσταθεῖ γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι ὑποχρεωτικὸ ἀπὸ τὸν νόμον.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κ. Παν. Παπαρροδόπουλου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε. Κ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Συνεκεντρώθημεν ἐδῶ διὰ νὰ ἀναλλάξωμεν ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ θέσις τῆς Ἑλληνίδας Τραπεζοῦπαλλήλου».

Ἐγὼ τὴν γνώμην ὅτι διὰ νὰ ἀποβῇ καρποφόρος ἡ συζήτησις μας δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀνάλυσιν μόνον τοῦ εἰδικοῦ προβλήματος τῆς θέσεως τῆς Ἑλληνίδας εἰς τὰ Τραπεζικὰ Ἰδρύματα, ἀλλὰ νὰ ἀναπτυχθῇ εὐρύτερα ἡ θέσις τῆς Ἑλληνίδας στὸ χωρὸ τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος, νὰ ἀναλυθῶν αἱ δυνατότητές της, τὰ προτερήματά της ἢ ἐλαττώματά της εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας, ὡς παράγοντες ἀναπτύξεως ἐν γένει, ἡ μέχρι σήμερον προσφορά τῆς εἰς τὸν κοινωνικὸν σύνολον, ὡς καὶ ἡ ἀνταπόκρισις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου πρὸς τὴν προσφερομένην ὑπ' αὐτῆς ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν θελήσῃ νὰ ἀνατρέξῃ κανεῖς εἰς τὴν ἐνδοξον ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας, θὰ διαπιστώσῃ ἀδυστάκτως ὅτι οἱ Ἑλληνίδες στήθηκαν ἀξίες τῆς Ἑλλάδος. Ἀπειρα εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν ἡρώισι καὶ τῆς εὐθυμίας τῆς στοῦς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους καὶ τὴν πρόσφατῃ καὶ στὴν παλαιότερῃ ἱστορίᾳ μας, ἀπετέλεσαν φωταῖαν μετώπον τὰ ὁποῖα κα-

ταυγάζουν εἰς τοὺς αἰῶνας ὅχι μόνον τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον ἀλλὰ καὶ τὸν παγκόσμιον.

Ἀλλὰ ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται, αἱ συνθήκαι διαφοροποιοῦνται καὶ ἐνῶ μέχρι πρότινος ἡ Ἑλληνίδα διεδραμάτιζε τὸν ὑπέροχον ρόλον τῆς μητέρας ποὺ ἐξέτρεφε ἀξίους πολίτας, ποὺ ἐδίδασκε τὰ ὕψηλὰ ἱδανικά τοῦ ἔθνους καὶ τῆς κοινωνίας καὶ μὲ τὸ ἡρωϊκὸν τῆς παράδειγμα ἔργαφες σελίδες δόξης καὶ τιμῆς, καλεῖται τώρα καὶ διὰ κατὰ τρόπον ἐπιτακτικόν, ὅχι δι' ἑαυτὴν ἀλλὰ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλλάδος νὰ παίξῃ τὸν νέον ρόλον τῆς ἐνεργῶς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν δρασιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας, τούτεστιν ἐπιδιώσεως τῆς ἐντός τοῦ συγχρόνου ἐξελισσομένου κόσμου.

Ἐρωτᾶται εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ρόλον αὐτόν;

Ἡ γνώμην μου ἀδυστάκτως εἶναι ΝΑΙ.

Ἡ γνώμην μου αὕτη δὲν στηρίζεται εἰς συναισθηματισμὸν ἢ ἀπλὴν παρατήρησιν ἐντὸς τοῦ περιορισμένου πλαισίου τοῦ ἐργασιακοῦ χώρου τὸν ὁποῖον κατὰ ἕνα τρόπον ἐπιπτεῖται λόγω τῆς ιδιότητος μου ὡς Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, στηρίζεται, κατὰ κύριον λόγον εἰς γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀδιάφευστον ἀπόδειξιν.

Ἀναφέρομαι μόνον καὶ μοῦ ἀρκεῖ αὐτὸ ὡς παράδειγμα, εἰς τὸ γεγονότι, κατὰ τὸν δευτερον παγκόσμιον πόλεμον ἡ γυναῖκα ἀντικατέστησε τοὺς στρατευθέντας ἄνδρας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς εἰς τὰ μεταπολεμινά ἐργασιακά, ἀπὸ τὸ πλῆθος ἀπλῶς, τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας μέχρι καὶ τοῦ βαρυτάτου, τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας.

Ἡ ἀναμφισβήτητος ἀπόλυτος ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας της, ἐὰν συνδιασθῇ μάλιστα μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκλήθη καὶ ἀνέλαθεν ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον οὐδὲλως ἦτο προετοιμασμέ-

νη, ἀποτελεῖ ἀδιάφευστον ἀπόδειξιν τῆς ἱκανότητός της.

Καὶ ἐὰν θέλετε εἰδικῶς νὰ πληροφορηθῇτε περὶ τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν εἰς τὰς Τραπεζάς, σὰς ἀναφέρω ὅτι, καὶ εἰς αὐτάς, ἡ προσφορά τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν κατὰ τὰς χαλεπὰς ἡμέρας τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ μέχρι σήμερον, ὑπῆρξεν ἀπόλυτος ἐπιτυχὴς καὶ οὐδεμία δυσχερεία παρετηρήθη διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ διεκταίρειων δῶν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Καὶ ἐνῶ ταύτῃ ὑπῆρξεν ἡ προσφορά ὑπηρεσίας τῶν γυναικῶν εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ ἐνῶ οὐδεμία διάκρισις γίνεται εἰς τοὺς ἰσχύοντες ὁργανισμοὺς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν ὑπαλλήλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, εἰς τὴν πραγματικότητά θωας ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν ἀντικειμενικῶς τὰ διαδραματιζόμενα, διαπιστώνομεν δύο τινα.

Πρῶτον: ὑπάρχει μία διάχυτος ἀντίρρησης ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς προαγωγὰς τῶν γυναικῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας καὶ Δεύτερον: ὑπάρχει μία τάσις τῶν γυναικῶν (δὴ εὐτυχῶς ὧν) νὰ ἐκμεταλλεῖνται τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ὡς μητέρας εὐεργετικὰς διατάξεις καὶ ταυτοχρόνως ἐντόνος διαθέσεως προνομιᾶς ὑπὲρ αὐτῶν μεταχειρίσεως ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδότησιν.

Ἡ κατάστασις αὕτη δημιουργεῖ ἕνα φαῶλον κύκλον ὁ ὁποῖος ἀποδαίνει εἰς βάρος τῶν γυναικῶν.

Φρονῶ ὅτι προκύπτει ὡς χρεὸς ὧν τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων ἡ παρέμβασις πρὸς ὅλας τὰς κατεῦθενσεις ὥστε, καὶ οἱ πρώτοι νὰ ἀποβάλουν τὴν μεσαιωνικὴν νοοτροπίαν ἀλλὰ καὶ οἱ δεύτερες νὰ κατανοήσων ὅτι τὸ αἷμα τῆς γυναικῆς δὲν ἀφορᾷ μόνον εἰς τὸ λαβεῖν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δοῦναι. Ἡ μετὰχείρησις νοεῖται καὶ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις.

Πρέπει ἐπίσης νὰ καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς ὅλας τὰς κατεῦθενσεις ὥστε νὰ σταματήσῃ τὸ τελευταῖος ἐμφανισθὲν ἄσποτον τῆς ἐξαιρέσεως τῶν γυναικῶν ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ πρόσληψιν κυρίου προσωπικοῦ.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας, ὡς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, παρέχω τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας καὶ τὸ πρᾶττομεν ῖην ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων μας, ὥστε νὰ ἀποδοθῇ πλήρως τὸ δικαίον.

Ἀποτελεῖ πίστιν μου κατόπιν ὧν τῶν ἀνωτέρω ὅτι, ἀντὶ νὰ συζητοῦμεν ἐπὶ τῷ τρόπῳ ἐξασφαλίσεως ἰσῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικῆς εἰς τὸν στίβον τῆς ἐργασίας, θὰ ἔπρεπε ἡμεῖς οἱ ἄνδρες νὰ συζητοῦμεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς, πέρα τῆς ἴσης μετὰχειρίσεως ἀπονομῆς τῆς ἀφαιρούμενης τιμῆς εἰς τὸν πανάξιον καὶ πιστὸν σύντροφον τῆς ζωῆς μας, τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὅχι μόνον ἐπαξίως μᾶς βοηθεῖ καὶ μᾶς ἀναπληροῖ εἰς τὴν ἐξῶ τοῦ σπιτικοῦ ἐργασίαν, ἀλλὰ προσθέτως ἐπομιλῆται ὅλα τὰ τεράστια δῶρη τῆς διατηρήσεως τῆς οἰκογενείας, τῆς οἰκογενείας ὅχι μόνον ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀναγκαίων σὸ σπῆτι ἐργασίῳ, διὰ τῆς ὁποῖας ἀφαιρούμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἴμεθα ἀνίκανοι, ἀλλὰ τῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τὴν περιλαμβάνουσιν τὰ ὕψηλὰ ἱδανικά τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ θεμέλιον τοῦ ἔθνους.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Οἱ ἐργαζόμενες γυναῖκες εἶναι Ἡρωῖδες τῆς ζωῆς!!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

Χειρουργὸς Ὀδοντίατρος

Κάνιγγος 7

2ος ὁρόφος

Τηλ. 630.277

Δέχεται καὶ τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς

Τραπεζῆς μὲ τὸ ἰσχύον τιμολόγιον ΤΥΠΕΤ

ΥΓΕΙΑΣ ΜΕΛ ΑΘΡΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΓ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὁδὸς Θερεϊανοῦ 4 καὶ Κατασταντῶν

(Πάροδος Λεωφ. Ἀλεξάνδρου ἀριθ. 13)

Τηλεφωνικὸν κέντρον μέσῳ τοῦ ὁποῖου ἐπικοινωνεῖτε μὲ ὅλους τοὺς ὁρόφους καὶ τὰς ὑπηρεσίας:

6421.024 - 6421.025 - 6421.026 - 6423.251 - 6428.016

ΑΘΗΝΑΙ (Τ. 701)

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΝ:

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΞΑΙΡΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εδόθη δεξίωσις εἰς τὸ «Χίλτον»

Εἰς δεξιῶσιν, δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Τραπεζῆς καθηγητοῦ κ. Στρατῆ Γ. Ἀνδρεάδην, ἐτονίσθη ἡ μεγίστη σημασία τῆς συνεργασίας μεταξύ Διοικήσεως καὶ Ἑργαζομένων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Σταύρος Παπαϊωάννου, προσφωνῶν τὸν κ. Ἀνδρεάδην, εἶπεν ὅτι σκοπὸς τῆς δεξιώσεως εἶναι νὰ υπογραμμισθῇ ἡ συνεργασία μεταξύ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτήν. Συνεχίζων ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐτόνισεν ὅτι:

«Ἐὰν ἡ ἐποχὴ μας χαρακτηρίζεται — καὶ κρίνεται ἡ τύχη τῆς — ἀπὸ τοὺς ὑψηλοὺς δείκτας τῆς παραγωγικότητος καὶ τὴν ἐναρμόνισιν των μετὰ τὴν ἐπαγωγικὴν τοποθέτησιν καὶ τὸ μέτρον κατανοήσεως τῶν μελῶν τῆς συγκεκριμένης ομάδος καὶ τῶν στόχων τῆς, τότε, δικαίως ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, διότι εἶναι ἀπέραντος ἡ πίστις μας πρὸς τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ὁμίλου τῆς Τραπεζῆς μας καὶ τοὺς Στόχους τῆς, ὥστε νὰ θεωροῦμεν τὴν ἐδρασίωσιν των καὶ τὴν ἐπιτυχίαν των, ὅχι μόνον ἰδικὰς μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑθνους μας.

«Καὶ θεδοῖας, ὑπάρχουν αἰτήματα πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε. Ἀλλωστε αὐτὸ εἶναι τὸ γινώρισμα καὶ ζωντανὸ ὄργανισμὸ. Γινώρισμα ζωῆς καὶ προόδου. Ἀλλὰ αἱ θέσεις μας, θέσεις ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ συνεργασίας, ἐμπεριέχουν τὴν ὑλοποίησιν τῶν προσδοκίων τῶν Ἑργαζομένων τῆς Τραπεζῆς μας, ἐν τῇ προόδῳ αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνικου.

«Καὶ ἰδοὺ διατὶ τιμώμενον Πρόσωπον τῆς σημερινῆς μας ἐκδηλώσεως εἶναι ὁ στυλοβάτης αὐτῶν τῶν ἐπιτευγμάτων καὶ προσδοκίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς μας, Καθηγητῆς Στρατῆς Ἀνδρεάδης.

«Καταγγέλλω, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς διεθεδαίωσε τὸν κ. Ἀνδρεάδην «διὰ τὴν πίστιν μας εἰς μίαν σταθερὰν συνεργασίαν, ὥστε θαδίζοντες χερί-χερί εἰς μίαν ἀραγὴ ἐνότητα, Διοικήσεως καὶ Ἑργαζομένων τῆς Τραπεζῆς μας νὰ γράψωμεν μίαν νέαν, λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς, ἐπ' ἀφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τῆς Τραπεζῆς μας καὶ τῶν οἰκογενειῶν μας».

Ο κ. ΣΤΡΑΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Καθηγητῆς κ. Στρατῆς Ἀνδρεάδης, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τοῦ καὶ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν φιλοφροσύνην τῆς πρὸς τιμὴν του δεξιώσεως. Ἐτόνισε καὶ αὐτὸς τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς συνεργασίας ἐργαζομένων καὶ Διοικήσεως καὶ υπεγράμμισε ὅτι, δι' αὐτῆς, διασφαλίζεται ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Τραπεζῆς, μεγιστοποιεῖται ὁ δυναμισμὸς τῆς καὶ πραγματοποιοῦνται νῆα ἐπιτεύγματα, ἐπ' ἀγασθῇ τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸν παρ' αὐτῇ ἐργαζομένων.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης συνέχισεν ὡς ἑξῆς: «Ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς συνεργασίας μεταξύ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς Διοικήσεως μίας ἐπιχειρήσεως. Καὶ προβληματίζομαι, ὁ κόσμος ὅλος, τονίζει τὴν ὑμῖν σημασίαν τῆς. Ἀλλ' ἡ συνεργασία αὕτη, ἡ τόσο ἀποδοτικὴ καὶ τόσο εὐκτεῖα, δὲν ἐπιτυγχάνεται αὐτομάτως, οὐτε δύναται νὰ εἶναι σταθερὰ καὶ διαρκὴς ἀνεὺ ὀργανώσεως.

Χρειάζεται ὀργάνωσις, ἡ ὁποία συνδέει τὰ θεμέλια καὶ τὴν δομὴν τῆς συνεργασίας. Καὶ ἡ ὀργάνωσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν θεμελιώδη τὴν ἐπαφὴν καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μεταξύ Ἑργαζομένων εἰς μίαν ἐπιχείρησιν καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς:

«Αφορὰ, κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν, τὴν συγκροτήσιν τῶν Ἑργαζομένων εἰς ἐνιαίον σύνολον» — με συνειδητοποιοῦν τὴν προβλημάτων του, με πλήρην γνῶσιν τῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν μέσων ἐπιλύσεώς των, με ἐρρῶσιν σκοπῶν καὶ διακριτικὴν κατανοήσιν αὐτῶν. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ἡ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις, ὁ Συνδικαλισμός.

Τεραστία, πράγματι, εἶναι — ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν — ἡ σημασία τοῦ Συνδικαλισμοῦ. Διότι δι' αὐτοὺς οἱ ἐργαζόμενοι παύουν νὰ ἀποτελοῦν ἀσύντακτον συνάθροισμα ἀτόμων, με ἐγωκεντρικὴν, στενωκαρδὸν καὶ ἀνταγωνιστικὴν νοοτροπίαν.

Ὁ Συνδικαλισμὸς σφυρηλάττει τὴν κοινότητα ἐπιδιώξων καὶ τὴν ἀλλήλεγγυον μεταξύ τῶν ἐργαζομένων. Τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν δημογωγικὴν ἐξαρτάσιν. Διότι ἡ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις εἶναι ὀργάνωσις ἀνιχνεύσεως καὶ διερευνήσεως τῶν παραγμάτων πρὸς ὅλην τὴν

μάτῶν τῶν ἐργαζομένων. Εἶναι ἡ ἀναζητήσις τῶν δυνατῶν λύσεων, ἡ ὀργάνωσις παραγματοποιήσεως τοῦ ἐφικτοῦ, διὰ προσφόρων μέσων.

Ἡ ἐξεύρεσις τῶν προσφορῶν νύκτων καὶ ἡ δι' αὐτὰν ἐπιτεύξις τῶν καλλιτέρων λύσεων εἶναι σπουδαῖον, ἀλλὰ καὶ δυσχερὲς ἔργον. Διότι ἡ σημερινὴ κοινωνία εἶναι ἓνας πολυπλοκὸς μηχανισμὸς καὶ τὰ κοινωνικὰ καὶ ἐργατικὰ προβλήματα διαμορφοῦνται κατὰ τὴν συνισταμένην πολλῶν καὶ ποικίλων παραγόντων.

Αἱ καταθέσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲ ἀναζητῆθῇ ἡ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων αὐτῶν, καθὼς καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν προσφορῶν πρὸς τοῦτο μέσων, προϋποθέτει καὶ ἀπαιτεῖ δοθεῖσαν μελέτην καὶ γνῶσιν, τόσον τῆς κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς συγκυρίας, ὅσον καὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπὶ διεθνούς, πλὴν, ἐπιπέδῳ ἀνταγωνισμῶν καὶ κατὰ τὴν ἐξελικτικὴν αὐτῆς πορείαν.

Ἀποτελεῖ κοινὴν ἐπίδιωξιν κοινὸν ἔργον καὶ κοινὸν συμφέρον τῶν Ἑργαζομένων καὶ τῆς Διοικήσεως ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ διαρκὴς ἐνίσχυσις τῆς θεσῶς τῆς καὶ ἡ σταθερὰ καὶ ταχύρρυθμος ἀνάπτυξις τῆς. Τοιούτους διευρύνοντα συνεχῶς τὰ ὅρια ἱκανοποιητικῶν λύσεων τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ διευρύνσις αὐτῆ τοῦ πεδίου ἱκανοποιητικῶν λύσεων καὶ τῆς ποικιλίας τῶν προσφορῶν πρὸς τοῦτο μέσον εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν δημιουργικὸν ἔργον τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τῆς ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐφευρετικὴ, διευθύνουσα καὶ ἐκτελοῦσα ἔργασία συνδυάζονται, τοιούτοτρόπως εἰς ὅλην τὴν κλίμακα τῶν ὑπερρεσιν μίας ἐπιχειρήσεως. Δὲν ὑπάρχει, εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ἡ ἀντίθεσις μεταξύ Κεφαλῶν καὶ Ἑργασιῶν. Ὑπάρχει ὁ συνδυασμὸς τῶν διαφορῶν εἰδῶν ἔργασίας εἰς μίαν ὀρθολογικῶς ὀργανωμένην ἐπιχείρησιν, κατὰ τὴν ἱεράρχησιν τῆς «τεχνολογίας» — διὰ νὰ χρησιμοποιῶμεν τὸν ὄρον τοῦ Γκαλμπρέιθ —, ἡ ὁποία ὑποκαταστάθῃ εἰς τὴν θῆσιν τῶν παλαιῶν «διοικητῶν — ἐπιχειρηματιῶν.

Καὶ σήμερον, παρὰ τὸ πρωτεῖον τῆς τεχνολογίας, ἡ μάλλον χάρις εἰς τὰς ὑδῆγμένες δυνατοτήτας τὰς ὁποίας παρέχῃ ἡ σύγχρονος τεχνολογία, διανοίγονται οἱ ὁρίζοντες διὰ μίαν νέαν ὀργανωτικὴν μορφήν τῶν ἐπιχειρήσεως, ὅπου ἀπόλυτος θὰ εἶναι ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀνθρωπίνου παραγόντος. Ὁ ἐργαζόμενος, ὡς πολὺπλοκος προσωπικότης, θὰ ἀναπτύσσῃ τὴν δημιουργικὴν του δραστηριότητα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ θὰ συνδέτῃ τὴν φυσιογνωμίαν τῆς.

Καὶ τὸ ἐξω-ἐργασιακὰ τὸ ἐργαζόμενον θέματα καὶ προλήματα — ἀτομικὰ, οἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικὰ — θὰ συνεκτιμῶνται καὶ θὰ ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπίλυσις των καὶ — ἐντεθεν —, ἡ ἀπρόσκοπτος ἀνάπτυξις καὶ ἀνάδειξις τῆς προσωπικότητος παντὸς ἐργαζομένου. «Ἦδη τὸ λεγόμενον «Πείραμα Χώσθω» ἀπέδειξε τὴν δυνατοτητα καὶ τὴν σκοπιμότητα μίας τοιαύτης ὁλοπλεύρου θεωρήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου παραγόντος.

Ἡ Ἑμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ Συγκρότημά της, ἔχει πολλὰ ἐπιτύχει μέχρι τοῦδε. Τὰ ἐπέτυχεν μετὰ τὴν γνῶσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς, μετὰ τὴν συνεργασίαν προσωπικοῦ καὶ Διοικήσεως.

Ἀναδεικνύεται, ἐξῶ, ὁ ἀνθρώπινος παράγων εἰς ὅλην τὴν σπουδαιότητα του. Ἡ Ἑμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπέδωσε πάντοτε ἱδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα καὶ συνεχῶς ἐφρόντιον καὶ φροντίζει διὰ τὸ προσωπικόν της.

Τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία καὶ τὸ Ταμεῖον Ὑγιεινῆς τῆς Τραπεζῆς μας ἀποτελοῦν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς συνεχοῦς μερίμνης καὶ φροντίδος μας διὰ τὸ προσωπικόν μας. Ἀποτελοῦν ἐν τῶν κυριωτέρων ἐπιτευγμάτων μας.

Ἡνωμένοι, ἐργαζόμενοι καὶ Διοίκοι, θὰ κατορθώσωμεν πολλὰ. Διὰ τῆς συνεργασίας θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιλυθῶνται ὅλα τὰ προβλήματα μας, κατὰ τὸν πλέον ἐπιτυχὴ τρόπον.

Εἰμαι δέβειος ὅτι συνεχῶς θὰ παραγεται ἡ συνεργασία μας, θὰ προσδοῖ ἡ Τράπεζά μας καὶ θὰ ἱκανοποιῇ τὸ προσωπικόν μας.

Σὰς εὐχαριστῶ, καὶ πάλιν ἐγκαρδίζω.

Τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα καὶ αἱ προοπτικαὶ του

● Διάλεξις τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συλλόγου κ. ΑΛΕΞ. ΡΩΣΣΕΤΗ

Παραθέτομεν κατωτέρω, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ὁποῖον παρουσιάζει, τὸ κείμενον διαλέξεως τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συλλόγου μας κ. Ἀλ. Ρωσσέτη. Θέμα τῆς διαλέξεως, ἡ ὁποία ἐδόθη παρουσία πικνῶ ἀκροατηρίου ἦτο: «Τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα καὶ αἱ προοπτικαὶ του».

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, οἱ ἐργαζόμενοι, διὰ τοῦ μόχθου των, συνέβαλον εἰς τὴν οικονομικὴν προόδον τῶν χωρῶν των. Εἴτε ἀνεγυρῶντο, εἴτε ὄχι, ἡ προσφορά των αὐτῇ, τὸ γεγονός παραμένει καὶ ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξις, τὰ ἀγαθὰ τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνομεν σήμερον εἶναι ἔργον, ἐν πολλοῖς ἰδίων των.

Ἡ προσφορά τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἑθνικὴν οικονομίαν ἐκάστης χώρας εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ δύναμις ποὺ ἐπιτρέπει εἰς τὰ κράτη νὰ δημιουργοῦν, νὰ προσδεῶνται, νὰ ἀναπτύσσονται καὶ νὰ παρέχουν τὴν δυνατότητα τῆς εὐημερίας εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ των.

Εἴτε δοῦλοι, εἴτε διὰ συμβολαίου δοῦλοι, εἴτε μετὰ τὴν γνωσθὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «πέοντες ἰδιότητα», εἴτε προσφέροντες καταναγκαστικὴν ἔργασiam, εἴτε ὄχι, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ὅλα τὸν κόσμον, προσέφεραν μετὰ τὸν μόχθον των τὴν δυνατότητα τῆς γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Σκοπὸς τῆς παρουσίης ὁμιλίας δὲν εἶναι ἡ κριτικὴ καὶ ἡ προβολὴ τῶν μέσων τὰ ὁποία ἐκρημίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκσπότην ἰσχυρῶν ἐναντὶ τῶν ἐργαζομένων.

Εἰς οὐδὲν ἄλλωστε πρόκειται νὰ ἀφελῇ.

Οἱ ἐργαζόμενοι σήμερα ἔχουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ προσφορά των εἶναι διενδῶς ἀνεγυρῶμενη. Καὶ ἀποδείξει τοῦτο εἶναι ἡ προσπάθει· ποὺ καταβάλλεται ὄχι μόνον διὰ τὴν συνεχῆ βελτίωσιν των ὥρων ἔργασίας ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἥθικην καὶ ὑλικὴν ἱκανοποίησιν των.

Ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀπόδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν ἐργαζόμενον. Ἡ προστασία τοῦ γήρατος, ἡ προστασία κατὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ἀνεργίας εἶναι ἐκδηλώσεις ἐνδιαφέροντος διὰ κρατῶν διὰ τὸν ἐργαζόμενον πολίτην των.

Ἐκρημίσθησαν βέβαια σκληροὶ ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ποὺ εὐρισκόμεθα σήμερον, εἰς τὴν ἀνοήριον τῆς προσφοράς καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῆς παρεχόμενης ἔργασίας. Καὶ μέσα εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ἐσφυρηλάτη ἡ συνειδήσις τῶν ἐργαζομένων διὰ τὰ δικαιώματά των καὶ ἀνεπτυχθὲ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα, ὡς μέσον ἐκφράσεως τῶν ἐργαζομένων.

Αἱ πρώται βίαιαι ἀντιδράσεις, αἱ ἐξεγέρσεις, αἱ πάσης μορφῆς ἀνατρεπτικαὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ποικίλαι ἐνέργειαι, αἱ ποικιλόμορφοι ὀργανώσεις, αἱ συντηγναι, οἱ Σύλλογοι φιλικῆς καὶ ἀλληλοβοηθείας, αἱ καταστροφὰ τῶν μέσων παραγωγῆς ἡ χρησιμοποίησις ἄλλων μέσων βίας, αἱ ἀπεργίαι, εἶναι τὰ διαφόρα στάδια διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐργατικὴ τάξις, οἱ ἐργαζόμενοι γενικῶς ἐπέβαλλον τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ρόλου των καὶ ἀδηγήθησαν τέλος εἰς τὴν σημερινὴν μορφήν συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως.

Ποία εἶναι σήμερον ἡ δύναμις τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ὑμᾶς. Ὁ ἐργατικὸς συνδικαλισμὸς καθίσταται ὁσμῆραι ἀποφασιστικὸς παράγων εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ζωῆς τῶν λαῶν.

Ἄξιζεν ὅμως νὰ ἀνατρεξώμεν ὀλίγον εἰς τὸ παρελθόν. Νὰ παρακα-

Διεθνεῖς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις

Ἡ βιομηχανικὴ ἐπαναστάσις ἀρχισε εἰς τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν μίας ὁλόκληρης σειράς μηχανῶν, νέου τύπου κυρίως εἰς τὴν ὑφαντουργικὴν βιομηχανίαν, μετὰ τὰς ἐφευρέσεις τῶν Τζαίμης Χάρυκρηθς (1764), Ἀργκουραῖτ (1769), Κόμπτον (1779) καὶ ἄλλων. Ἀλλες ἐνδιαφέρουσες ἐφευρέσεις εἶναι τῶν Κόρτ καὶ Ντερπύζ εἰς τὸ λυσοῖμο καὶ τὴν κατεργασία τοῦ σιδήρου.

Ἡ κυριωτέρα δυνὰς ἐφευρέσεις τῆς ἐποχῆς ἦσαν ἡ διασκευαὶ τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς ὑπὸ τοῦ Βάτ τοῦ 1764.

Μάζες ὁλόκληρες ἀπὸ καταστραφέντων ἀργότες προσήρχοντο νὰ ἐργασθεῖν εἰς τὰ νέα ἐργοστάσια. Ἡ βιομηχανία καὶ μαζί τῇ τῇ αὐτῇ τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἤρξαν εἰς ὁλόκληρη τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀποικίαν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἱταλίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Ὀλλανδίαν. Τὸ δρόμο τὸν ἐργοστάσιον πῆραν ἀργότερα οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ τῶν γεωργῶν καὶ σύντομα ἐφθασαν νὰ ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ὑφαντουργίαν, τὸν περισσότερο παραωδούμενον κλάδον. Ἀργότερα ποὺ ἐρίσκουμε στὰ πληρώματα τῶν ἀλιευτικῶν, φοιταθηρικῶν, ἐμπορικῶν ἢ ἐπιδατικῶν πλοίων. Στὸν 19ον αἰῶνα 100.000

λουθίσαντες ἐν τάχει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ νὰ διαγράψωμεν τὰς προοπτικὰς διὰ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον δύναται τοῦτο εἰς τὸ προσεχές μέλλον νὰ διαδραματίσῃ.

Πρὶν προχωρήσω θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ διευκρινίσω ὅτι ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ ἐργαζομένων ἐννοοῦμεν τὸ σύνολον τῶν ἐργατοῦπαλλήλων, ὧν ἐκείνων ποὺ προσφέρουν τὴν ἔργασiam των ἐπ' ἀμοιβῇ.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἤκμαζε τὸ Ρωμαϊκὸ Οἰκονομικὸ σύστημα συναντοῦμε τὴν πρώτες προσπάθειες ἐργαζομένων, ποὺ δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς δοῦλους ποὺ δούλευαν τὰ τεράστια ἀγροκτηνῆματα τῶν χρόνων ἐκείνων. Τὰ οικονομικὰ συστήματα ποὺ διεδέχοντο τὸ ἐν τὸ ἄλλο καὶ ἡ μετὰβασις ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν οικονομίαν εἰς τὴν ἐμποροκρατίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐπαναστάσιν ἦτο ἐπόμενον νὰ μεταβάλλουν καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις ἀπερρόφησε μεγάλους μάζας ἀγροτῶν. Ἑργατῶν καὶ ἐδημιουργήσε τὸν βιομηχανικὸν ἐργάτην.

Παρόληλα πρὸς αὐτὴν ἀνάπτυσσεται καὶ ἡ συνειδήσις τῶν ἐργαζομένων καὶ οὕτω ἀπὸ τὰ πρώτα βήματα τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, συναντοῦμεν καὶ τὰς πρώτας ὀργανωμένες ἀντιδράσεις τῶν ἐργαζομένων, διὰ τοὺς ὅρους προσφοράς καὶ ἀμοιβῆς τῆς ἔργασίας των.

Αὐτὸ τὸ αἶτημα τῆς βελτιώσεως τῶν ὥρων ἔργασίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἀπὸ τὸν ἐργοδότην δὲν παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν τὸ μοναδικὸν αἶτημα τῶν ἐργαζομένων εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Αὐτὸ τὸ σύνθημα θὰ προκαλέσῃ πολλὰς τοραχὰς, ὥς ὅτου δημιουργηθῇ ἡ πραγματικὴ τάξις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσορροπία εἰς τὰς σχέσεις κεφαλῶν καὶ ἔργασίας, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων.

Διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν σαφὲς εἰκόνα τῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν μεταβολῶν αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ 18ου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ 19ου αἰῶνος εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀνατρεξώμεν εἰς τὰ διαφόρα οικονομικὰ συστήματα καὶ τὴς διάφορες μορφῆς ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνεπτύσσεται ὁ οἰκονομικὸς τῶν λαῶν καὶ διεμορφοῦντο αἱ κοινωνίαι. Τοῦτο ὅμως ὅσον καὶ ἂν θὰ εἶδμε μία πλήρη εἰκόνα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος δὲν εἶναι ἐφικτόν. Ἀλλωστε αἱ πρὸ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐποχῆς δὲν πρέπει καθ' ἡμᾶς νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν προκείμενον περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Εἶναι ἐποχῆς ποὺ διακρίνονται ἀπὸ τὴν ἀναζητήσιν καὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κυριαρχῇ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέρεθ. Εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν ἦτο ἐπόμενον νὰ μὴν ἐπικρατῇ ἐμὴ μόνον ὁ ἰσχυρὸς. Ἡ καταπίεσις, ἡ ἐκμετάλλεσις, ἡ ἀπληστία, ὁ ἐπικρατισμὸς ἐδημιούργησαν κοινωνίας, ἀνεκχώρητον ἐθνη καὶ λαοὺς, προσέφεραν νέα μέσα μετακινήσεως καὶ διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν οἱ ἀδύνατοι ὕψισταν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰσχυρῶν. Ἡ δραστηριότης τῶν πρώτων καὶ ἡ θυσία τῶν δευτέρων ὡδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ὁσὴν τελειότητα εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐμφανίζει σήμερον.

Ἀπὸ τὸν βιομηχανικὸν ἐργάτην λοιπόν, ποὺ στήν μεγάλη πλειοψηφίαν του προέρχεται ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀγροτῶν ἀρχίζει καὶ ἡ πραγματικὴ ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Μετὰ τὸν δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, διὰ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἡ Διεθνὴς Ὄργάνωσις ἔργασίας ἀπετέλεσε παρὰρτημα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ ἔτος 1944 συστάθη ἐν Φιλαδελφείᾳ εἰς 26ην Συνεδρὸν ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνούς Ὄργανώσεως ἔργασίας καὶ διεκρίνευε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ὡς ἀκολούθως:

1) Ἡ ἔργασία δὲν εἶναι ἐμπόρευμα. 2) Ἡ Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ συνεταρίζεσθαι εἶναι ἀπαραίτητος ὁρος προόδου. 3) Ἡ πενία βουδῆποτε καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν εὐμάρειαν ὧν τῶν ἀνθρώπων καὶ 4) ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν στερήσεων, δὲν νὰ διεξάγεται μετ' ἀκάμπτου σθένους εἰς ἕκαστον Ἐθνὸς καὶ διὰ τῆς συνεχούς συλλογικῆς προσπάθειας εἰς τὴν ὁποίαν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, συνεργαζόμενοι ἰσότητως μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κυβερνήσεων,

Ἀνακοίνωσις τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ἐπλειοψήφισε τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ν. Πίοκοπον ψηφοδέλτιον

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)
ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ἀπόστολος Κεντρικόν,
ΑΡΣΕΝΙΚΟΣ Μιχαὴλ Α. Κέντρον,
ΜΑΝΕΑΣ Στυλιανὸς Κεντρικόν, ΠΑ-
ΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἰ. Ναυτιλι-
κόν, ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΣ Γεώργ. Πει-
ραιῶς Α', ΜΙΧΟΣ Νικόλαος Διοί-
κησις, ΜΕΣΣΗΝΗΣ Ἠλίας Σύντα-
γμα, ΜΑΘΙΟΣ Ἐμμαν. Κέρκυρα,
ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ Στέλλα Διοίκησις,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΟΣ Γεώργ. Καλαμά-
τα, ΚΑΦΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Κων. Πύρ-
γος, ΚΑΤΣΩΛΑΣ Κων)νος Σπάρτη,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ Δημ Βόλος, ΤΣΙΡ-
ΚΑ Κων)νος Λαμία, ΜΟΥΤΖΟΥΡΕ-
ΛΗΣ Εὐστρ Μυτιλήνη, ΒΕΛΕΓΡΑ-
ΚΗΣ Ζαχαρίας Ρέθυμνον, ΒΟΤΙ-
ΚΑΣ Γρηγόριος Θεσ)νίκης Α', ΘΕ-
ΟΔΩΡΟΥ Εὐάγγ. Κεντρικόν, ΠΑΠΑ-

ΘΑΝΑΣΙΟΥ Ἀχ. Α. Σοφοῦ Θεσ.,
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Βασίλειος Α. Κέν-
τρον, ΣΕΦΕΡΛΗΣ Σωτήριος Κεν-
τρικόν, ΠΟΥΛΟΣ Ἰωάννης Λειβα-
διά, ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Στυλ.
Κεντρικόν, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Ἀ-
ναστ. Πάτρα, ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ Κων. Α. Κέντρον, ΜΑΛΙΚΙΩ-
ΣΗΣ Χρήστος Λάρισα, ΚΥΛΑΚΟΣ
Γεώργ. Μητρόπολις, ΚΑΡΚΑΦΙΛΗ
Φωτεινὴ Πλ. Μεταξά Θεσ., ΓΑΛΑ-
ΖΟΥΛΑΣ Ἀνδρέας Ἀγρίνιον, ΑΥ-
ΛΩΝΑΣ Δημήτριος Ναύπακτος, ΚΑ-
ΤΩΠΟΔΗΣ Γεώργ. Πρέβεζα, ΤΟΥ-
ΛΑΣ Δημήτριος Ἀργ)νιον, ΜΠΡΑ-
ΤΣΟΣ Δημήτρ. Μεσολόγιον, ΑΣΗ-
ΜΑΚΗΣ Χρήστος Συντριβανίου Θεσ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ Ἀθαν. Ἐδεσσα, ΧΑ-
ΣΑΠΗΣ Σπυρίδων Κοζάνη, ΡΟΥΣ-

ΣΑΚΗΣ Κων)νος Ἱπποκράτους.

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

1) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
2) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΟΜΑΔΑΚΗΣ
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ὁ Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
Πρωτοδίκης
Τὰ Μέλη
ΓΕΩΡΓ. ΖΑΒΟΣ
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΕΚΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΤΟΣ
ΦΙΛ. ΚΟΥΜΑΝΤΟΣ
ΕΜΜ. ΜΕΛΑΣ
ΛΑΜ. ΦΡΑΓΚΟΣ

Σύμβολον καὶ ἰδέα ἢ Ἐργατικὴ Πρωτομαγία

Τὸ ὁκτάωρον ἔχει παραχω-
ρήσει τὴν θέσιν του εἰς τὴν
ἐπτάωρον ἀπασχόλησιν καὶ
τὴν ἑβδομάδα τῶν πέντε ἡμέ-
ραν εἰς πολλὰς χώρας καὶ εἰ-
ναι φυσικὸν νὰ μὴ συγκινή-
σῃμεν ἡ ἀναφορά εἰς αὐτό.
Ἡ κατακτήσις του ὅμως, ὑ-
πῆρξεν ἡ πρώτη κατακτήσις
τῶν ἐργαζομένων. Δέκα ἡμέ-
ρες ἔδωσαν γι' αὐτὴν τὸ αἷμα
τους, τὴν Πρωτομαγίαν τοῦ
1886, εἰς τὸ Σικάγο.

Τὰ ὄνδοντα ὁκτὰ χρόνια
ποῦ πέρασαν ἀπὸ τότε δὲν ἐ-
μείωσαν τὴν σημασίαν τῆς
θεσίας τῶν ἡρώων τοῦ Σικά-
γου.

Ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων
ἠδύνη ἀριθμητικὰ, ἠνδρώθη
ἀγωνιστικὰ καὶ συνεχίζει
τοὺς ἀγῶνας τῆς διὰ τὴν κοι-
νωνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν κα-
τάργησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως
ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου.

Ἐντὸ 1886 ἡ τάξις τῶν
ἐργαζομένων ἦτο περιφρονη-
μένη καὶ καταφρονεμένη σή-
μερα ἔχει κατακτήσει οὐσια-
στικὰ δικαιώματα εἰς τὴν
κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ζω-
ὴν καὶ ἀποτελεῖ τὸν βασικώ-
τερον συντελεστὴν εἰς τὴν ἀ-
νάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῶν
λαῶν.

Κάθε χρόνο, τὴν Πρωτομα-
γίαν, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ὅλον
τὸν κόσμον σταματοῦν τὴν ἐρ-
γασίαν τῶν καὶ ἐνθυμοῦνται
τοὺς ἡρώας τοῦ Σικάγου καὶ
τὴν θυσίαν τῶν. Παίρνουν δυ-
νάμεις καὶ προχωροῦν. Προσ-
θέτουν νέας κατακτήσεις καὶ
ἀνοίγουν νέους ὁρίζοντας εἰς
τοὺς ἐπερχομένους. Ἡ Ἐρ-
γατικὴ Πρωτομαγία, σύμβο-
λον καὶ ἰδέα, καθοδηγεῖ καὶ
δὲ καθοδηγῇ τοὺς ἐργαζομέ-
νους ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τοὺς
ἀγῶνας τῶν.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΕΙΣ ΣΩΜΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ
νέον Διοικ. Συμβούλιον συνήλθεν εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ Συνεδρίασιν
τὴν 20ὴν Ἀπριλίου, συνεκροτήθη εἰς Σώμα καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὰ
μέλη τοῦ Συλλόγου, τὴν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν.

«Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Τὸ ἐκλεγέν κατὰ τὰς διεξαχθεῖσας τὴν 7ην καὶ 8ην Ἀπριλίου 1973
ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου μας Διοικητικὸν ἡμῶν Συμβούλιον, συνελθόν
χθὲς (20.4.73) τὸ ἑσπέρως εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν ἐν Ὀλο-
μελείᾳ, παρόντων ἀπάντων (καὶ τῶν 21 τακτικῶν Συμβούλων Κέντρου
καὶ Ἐπαρχίων), συνεκροτήθη, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ παμψηφεί
δι' ὅλα τὰ ἀξιώματα, εἰς Σώμα ὡς κατωθί:

ΠΙΣΚΟΠΟΣ Νικόλαος, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΝΕΑΣ Στυλιανός, Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΑΚΑΡΑΚΟΥ Ζωή, Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΡΩΣΣΕΤΗΣ Ἀλέξανδρος, ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΚΟΝΤΑΡΑΚΗΣ Ἀντώνιος, ΑΝΑΠΛ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Νικόλαος, ΤΑΜΙΑΣ
ΑΡΣΕΝΙΚΟΣ Μιχαὴλ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΣ Γεώργιος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΚΟΥΤΑΝΤΗΣ Ἀλέξανδρος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ἀπόστολος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰωάννα, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ Κων)νος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ Θεόφροστος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΡΑΧΝΟΣ Παναγιώτης, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Καλαμάτα
ΓΡΥΛΛΟΣ Ἀντώνιος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Ἡράκλειον Κρήτης
ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Πάτρα
ΚΑΡΥΔΑΚΗΣ Ἐμμανουὴλ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Ρόδος
ΚΟΤΤΙΚΑΣ Ἀλέξανδρος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Θεσ)νίκης Α'
ΠΑΡΑΘΥΡΑΣ Ἀριστοτέλης, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Ἐρμού Θεσ)νίκης
ΦΟΥΣΕΚΗΣ Νικόλαος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, Κέρκυρα

Τὸ Συμβούλιόν μας, θαυμάσια συγκεκινημένον διὰ τὴν πρὸς αὐτὸ
ἐκδηλωθεῖσαν ἐμπιστοσύνην Σας καὶ τὴν προσγενομένην αὐτῷ ὑψίστην
τιμὴν ἐκ τῆς εἰς τοῦτο ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς Σας πρὸς διαχειρίσιν
τῶν Συλλογικῶν μας Πραγμάτων, ἀπευθύνει πρὸς ὅλους Σας τὰς πλεόν
θερμὰς εὐχαριστίας του.

Μετ' ἑγκαρδίων συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ὑγείας

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ῥεσώμεν
ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν, συμφώνως
πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστα-
τικοῦ τοῦ Ταμείου:

α) Τὸν Ἰσολογισμόν καὶ Ἀπο-
λογισμόν τῆς χρήσεως 1972.

β) Τὸν Προϋπολογισμόν διὰ τὸ
ἔτος 1973.

γ) Τὴν Ἐκθεσιν τῆς Ἐξελεγκτι-
κῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1972.

Περαιτέρω τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον τοῦ ΤΥΠΕΤ λογοδοτεῖ καὶ
διὰ τὰ πεπραγμένα ὑπ' αὐτοῦ κα-
τὰ τὴν χρῆσιν 1972 ἐν τῇ ἐκτελέ-
σει ἐντολῶν τῶν Διοικητικῶν Ἐπι-
τροπῶν τῶν Ταμείων Ἀλληλοδοθη-
θείας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.,
χορηγηθεῖσάν εἰς ἐκάστην περὶ τῶν
ἐν ὑπαγομένῃ εἰς τὴν περιθάλψιν
ὕγείας, ἢ τὰ Ταμεία ταῦτα προσ-
φέρουν εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ
Καταστατικά τῶν κα' τὸν Κανονι-
σμόν τοῦ ΤΥΠΕΤ (ὅστις ἐνεκρίθη
καὶ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων, ἵνα
διέπη τὴν παρ' αὐτοῖς ἀσφάλισιν
τῆς ὑγείας τῶν μελῶν τῶν) λαμβά-
νομένου ὑπ' ὀφιν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ
Ταμεία, ὡς γνωστόν, ἀνέθεσαν εἰς
τὸ ΤΥΠΕΤ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων
ἐντολῶν, λόγω τῶν γεγονότων ὅτι
τοῦτο ἔχει πλήρη ὀργάνωσιν ὑπη-
ρεσιῶν καὶ τὰ σχετικὰ μέσα διὰ
τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἡσυχάζοντων
ἐν τῷ ἐν λόγῳ Ταμείᾳ διὰ τὴν πε-
ρίθαλψιν τῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ
ΤΥΠΕΤ ἐνήργησε πάντοτε ἐν τῷ
πλαίσιῳ τῶν ἐν λόγῳ ἐντολῶν, ὡς
ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν Ταμείων
τούτων.

Ἡ λογοδοσία αὕτη ἀπευθύνεται
πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἐπιτρο-
πὰς τῶν ἐπιμελῶν Ταμείων, αἵτι-
νες παρέχουν εἰς τὸ ΤΥΠΕΤ τὰς
περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐντολὰς ὡς καὶ
γενικώτερον πρὸς τὰ μέλη ἀπάν-
των τῶν Ταμείων, ἥτοι τοῦ ΤΥΠΕΤ
καὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοδοθηθείας,
ἵνα λάβουν γνώσιν τῶν πεπραγμέ-
νων προκειμένου τὸ ἡμέτερον Διοι-
κητικὸν Συμβούλιον νὰ τύχῃ ἀπαλ-
λαγῆς ἀπὸ πάσης εὐθύνης, διὰ τὰς
ρῆξεις ἀνεργείας αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκ-
τέλει τῶν ἐν λόγῳ ἐντολῶν.

Ἐκ τῶν εἰς χεῖρας Σας Ἰσολογι-
σμῶν καὶ στατιστικῶν στοιχείων
κοδίσκονται ἐμφανῶς τὰ ἐπιτευχθέν-
τα ἀρίστα ἀποτελέσματα κατὰ τὴν
διάρκειαν τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον
διοικήσεως ὑφ' ἡμῶν τῶν Ταμείων
μας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον οὐδέ-

ποτε ἐφέισθη κόπων καὶ θυσιῶν διὰ
τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὑψηλῶν στόχων
καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιδικω-
μένου σκοποῦ.

Αἱ προσπάθειαι μας ἐστράφησαν
πρὸς ὅλους τοὺς τομείς περιθάλψε-
ως, ἰδιαίτερος ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον
μας ἐστράφη πρὸς τὸν Κλάδον τῆς
νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ὅστις,
λόγω τῆς σπουδαιότητός του, ἀ-
παιτοῦσε μεγαλύτεραν προσοχὴν εἰς
τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ἀποφάσεις
μας. Ἡ ἴδρισις καὶ λειτουργία τοῦ
Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος «Ὑγείας
Μελαθρον» δι' ὅπαν τὸ Προσωπικὸν
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπέλυσε
πλείστα προβλήματα καὶ ἀπέτελε-
σε τὴν κυριώτεραν προϋπόθεσιν διὰ
τὴν ἐπὶ ἀνωτάτω ἐπιπέδῳ παροχῇ
τῆς Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Ἐγείετο ἐξ ἄλλου ἀναπροσαρμο-
γῇ τῶν τιμολογίων ἱατρικῶν ἐν γέ-
νει πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, ὅτινα ἐ-
τέθησαν ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν.

Αἱ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ κατὰ τὴν
περίοδον 1972 ἐλειτούργησαν, ὡς
καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὑπο-
δειγματικῶς.

Ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς, τὸν ὁποῖ-
ον ἀπὸ μακροῦ ἔχει προγραμματίσει
τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ διὰ τὴν ἀ-
νέγερσιν τοῦ ὁποίου ἔχει ἤδη λάβει
ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τὰς
ἀπαιτούμενας ἀδείας, καθυστερεῖ
οὐχ' ἐξ ὑπατιότητος ἡμῶν. Εὐχό-
μεθα ὅπως καταστῇ πραγματοποιή-
σις τῶν ἐν λόγῳ ἐντολῶν, ἵνα προσφέ-
ρῃ εἰς τὰς μητέρας συναδέλφους τὰ
προσδοκώμενα ὠφέλη.

Διὰ τὴν συνεργασίαν μας μετὰ
τῶν ὁμοειδῶν Ταμείων, ἔχομεν νὰ
εἴπωμεν, ὅτι αὕτη ἐξοκολοθεῖ νὰ
εἶναι πλήρης καὶ ἀρμονικὴ.

Δραστήρια τῆς εὐκαιρίας διὰ
τὰ ἐξάρωμεν τὴν συμβολὴν τοῦ Προ-
σωπικοῦ τοῦ Ταμείου, Διοικητικοῦ
καὶ Ὑγειονομικοῦ, εἰς τὰς προσπα-
θείας μας διὰ τὴν πραγματοποίη-
σιν τῶν προγραμματισθέντων ἀπὸ
τῆς ἀναλήψεως ὑφ' ἡμῶν τῆς διοι-
κήσεως τῶν Ταμείων μας.

Περαιόντες αἰσθανόμεθα τὴν ὑ-
ποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσωμεν διὰ
μῖαν εἰσέτι φοράν τὰς εὐχαριστίας
μας πρὸς τὰ Μέλη, διότι ἐπανελημ-
μένως μας ἐτίμησαν διὰ τὴν ἐμπι-
στοσύνης των, συγχρόνως δὲ συνέ-
δωλον διὰ τὴν συμπαροστάσεώς
των, εἰς τὴν ἀντιμεταπίσιν ἐπιτυ-
χίας τῶν ἐκαστοῦ δυσχερεῶν καὶ
ἀντιξοότητων.

Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν γυναικίαν τραπεζοῦνἀλλήλων

Ἡ συζήτησις διὰ τὴν γυναίκα
τραπεζοῦνἀλλήλων, τὴν ὅποιαν ὀ-
ργάνωσε ὁ Σύλλογος γιὰ τὰ Δικαι-
ώματα τῆς Γυναίκας, κατέληξεν εἰς
τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα:

Ἡ ἴση μεταχείρισις ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν ἐπιβάλλεται ἀπὸ δύο βα-
σικὰς ἀρχές: πρώτη, ὅτι κάθε διά-
κρισις λόγω φύλου εἶναι βασικὰ ἁ-
δικα καὶ ἀποτελεῖ προσβολὴ τῆς
ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ δεύ-
τερη, ὅτι ἡ πλήρης ἀνάπτυξις μιᾶς
χώρας ἀπαιτεῖ σὺν ἀνὰ τὸ ἀξιο-
ποίησιν τῶν γυναικῶν τῆς. Οἱ δύο
αὗτες ἀρχαί (ποὺ καθιερώθηκαν ἀ-
πὸ τὴν Παγκόσμια Διακήρυξιν κατὰ
τὴν διακρίσεων εἰς θάρρος τῆς γυ-
ναίκας), καὶ προπάντων ἡ δεύτερη,
δὲν ἔχουν ἀφομοιωθῇ πλήρως στὴ
Χώρα μας. Πρέπει νὰ καταλάβομε
ὅτι ἡ γυναικεῖα ἐργασία δὲν εἶναι
πολυτέλεια. Πολυτέλεια καὶ στα-
τάλη εἶναι τὸ ἀντίθετο, δηλαδή τὸ
νὰ μὴν ἀξιοποιοῦμε ὅσο μπορούμε
περισσότερο τὴς ἱκανότητες τοῦ μι-
σοῦ (καὶ κατὰ παραπάνω) πληθυ-
σμοῦ τῆς Χώρας, τοῦ γυναικεῖου.

Αὐτὸ τὸ ἔχουν καταλάβει σήμε-
ρα καὶ προσπαθοῦν συστηματικὰ νὰ
τὴν πραγματοποιήσουν τὰ περισσότερα
Κράτη — ἀπὸ τὴ Γαλλία (ποῦ ἔ-
χει γι' αὐτὸ ἰδρύσει στὴν Ὑπουρ-
γεῖο Ἐργασίας Ἐπιτροπὴν Γυναι-
κείας Ἐργασίας) ὡς τὴν Κίνα (ποῦ
κάνει συστηματικὰ σχετικὴν προπα-
γάνδα).

Αὐτὸ τὸ δικαίωμα ἐργασίας ἔ-
χει τώρα πᾶσι ἀναγνωρισθῇ καὶ γιὰ
τὰ δύο φύλα σὺν ἑνῇ ἐν ὅσοις
κοινωνικὸ δικαίωμα ποὺ καθιέρωσε
ἡ Διακήρυξις τῶν Ἀνθρωπίνων Δι-
καιωμάτων. Εἶναι πραγματικὸ ἱερὸ
τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει κάθε ἄνθρω-
πος νὰ κερδίζῃ ἀξιοπρεπῶς τὸ ψυ-
μὸ καὶ καὶ συγχρόνως ν' ἀξιοποιῇ τὴς
ἱκανότητές του μετὰ ἀνάλογον ἐπαγ-
γελματικὴ δραστηριότητα.

Ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκονομικὸν συμ-
φέρον ἐπιβάλλει τὴν γυναικεῖα ἐρ-
γασία καὶ μάλιστα ὄχι μόνον τὸ
οἰκονομικόν, ποῦ εἶναι βέβαια, σο-
βαρότατο: Ἡ ἱκανοποιητικὴ ἐργα-
σία συντελεῖ στήν καλύτερη ψυχικὴ
ἰσορροπία τῆς γυναίκας, ποῦ ἔχει
εὐεργετικὰ ἐπιπτώσεις σ' ὅλη τὴν
οἰκογένειαν καὶ πρὸ παντὸς τὸ παι-
δί. Ἀς πάρωμε λοιπὸν ἀπόφασιν:

Ἡ πληρέστερη δυνατὴ ἀξιοποι-
ήσις τῆς γυναικεῖας ἐργασίας εἶναι
ἀπαραίτητη, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Χώ-
ρας γιὰ τὸ καλὸ τῆς οἰκογένειας,
γιὰ τὴν ἴδια τὴν ἐργαζομένην. Τὴν
ἀρχὴ αὕτη ἐπιβάλλει καὶ τὸ σύ-
στημα δικαίου τοῦ τόπου μας (τὸ
ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος, Διε-
θνεῖς Διακηρύξεις, νόμοι). Ὅταν ἀ-
φορισθῶμεν λοιπὸν ὅτι οὐτε συμ-
φέρει οὐτε ἐπιτρέπουν οἱ Νόμοι νὰ
γίνῃ ἀλλοίωσις, δὲν μένει παρά νὰ
βρούμε τὸν τρόπο τῆς ἐπιτυχέστε-
ρης πραγματοποιήσεως τῆς παρα-
πάνω ἀρχῆς.

Καὶ ὁ τρόπος αὗτός δὲν εἶναι ἄλ-
λος ἀπὸ τὴν σωστὴ ἐφαρμογὴ τῆς
ἄλλης ἀρχῆς εἴσα δικαιώματα, ἴσες
ὡς ἀνθρώποι.

Οἱ Τράπεζαι πρέπει νὰ δώσουν

ἴσα δικαιώματα, καὶ τότε θὰ ἰδοῦν
τὴν ἴσην καὶ τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἐπιτύ-
χουν ἀπὸ τὸ γυναικεῖο προσωπικόν
τους, ποῦ πραγματικὰ εἶναι ἀξιο-
θαύμαστο ποῦ ἀποδίδει σήμε-
ραν τὸν ἀνδρῆς παρὰ τὰ τό-
σα πρόσθετα θάρρη του καὶ προπα-
ντὸς παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τοῦ ἔχουν
ψαλίσῃ τὰ φτερά καὶ μαράνει κά-
θε ζῆλον. Ἐτοίμ θὰ ἐξυπηρετήσουν
οἱ Τράπεζαι καὶ τὸ συμφέρον τους.

Ἡ μητρότης πρέπει νὰ κατανο-
ῇ ὅτι ἀποτελεῖ κοινωνικὴ ἀποστο-
λὴ, ὅπως ἡ στρατιωτικὴ θητεία, καὶ
γι' αὐτὴ ἡ σχετικὴ προστασία τῆς
γυναίκας ποῦ δημιουργεῖ μερικὰς
οἰκονομικὰς ἐπιβαρύνσεις στὸν ἐργο-
δότη (ἀπουσίες λόγω ἀδείας τοκε-
τοῦ κλπ.) εἶναι κοινωνικὴ ἀνάγκη.
Ἐπειδὴ ὅμως ζοῦμε σὲ καθεστῶς
ἐλευθερίας οἰκονομίας, ὅπου ὁ ἐργο-
δότης φυσικὸς εἶναι νὰ ἀποβιβάσῃ
πρὸ παντὸς σὲ μεγαλύτερον δυνατὸ
κέρδος, καὶ ἀποδιώχνει τὴν γυναι-
κεῖα ἐργασία. Πρέπει λοιπὸν νὰ λη-
φθοῦν συγκεκριμένα μέτρα, ποῦ νὰ
μὴν ἀφίνουν νὰ ὑφίσταται μόνος ὁ
ἐργοδότης ποῦ προσλαμβάνει γυναί-
κας τὸ σχετικὸ οἰκονομικὸ ἀντίχτυ-
πο, συγχρόνως δὲ νὰ δοθῶν τὴν
ἐργαζομένην στὰ θάρρη τῆς ποῦ εἶ-
ναι ἀσυγκρίτως περισσότερα ἀπὸ
τὰ θάρρη τοῦ ἀντρα. Τέτοια μέτρα
εἶναι: ὁ πολλαπλασιασμοὸς βρεφι-
κῶν σταθμῶν, παιδικῶν σταθμῶν
καὶ νηπιαγωγείων Κοινὸ Ταμεῖο χρη-
ματοδοτούμενο ἀπὸ Κράτος ἐργα-
ζόμενες καὶ ἐργοδότες, γιὰ τὴν κά-
λυψιν τῆς ζημίας ἀπὸ τὴς ἀπουσίας
τοκετοῦ κλπ. Ἀκόμη καὶ ἀδεία ἄ-
νευ ἀποδοχῶν γιὰ 2 ἕως 3 τὸ πλὺν
χρόνια τῆς νέας μητέρας, ἐφ' ὅσον
τὴν ζητήσει ἡ ἴδια.

Νομίζομε ὅμως ὅτι εἶναι ἀναγ-
καίαν, συμπλήρωσις αὐτῶν τῶν
μέτρων, νὰ κατοχυρωθῇ νομοθετικὰ
ἡ ἰσότης, ὅταν πρόκειται γιὰ ἐργο-
δότες ἰδιώτες ἢ γιὰ ὁργανισμοὺς
ποῦ οἱ πράξεις τους δὲν προσβάλ-
λονται στὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας.
Τέτοια κατοχύρωσις θ' ἀποτελοῦσε
μὴ διάταξις νόμου ποῦ νὰ θεωρῇ
ἀκύρους τὴς προκηρξίσεις διαγωνι-
σμῶν προσλήψεως ἐφ' ὅσον κάνουν
διάκριση φύλου, καθὼς ἐπίσης καὶ
διατάξεις ποῦ νὰ προβλέπουν κυ-
ρώσεις ποινικοῦ χαρακτῆρος, π.χ. ἐ-
πιβολὴ προστίμου στὸν ἐργοδότη.

Ἀς ἀποτινάξωμε λοιπὸν ἐπὶ τέ-
λους τὴν προκατάληψιν πρὸς τὸ συμ-
φέρον ὅλων καὶ πρὸ παντὸς τοῦ τό-
που μας! Τὸ εἶχε ἥδη κάμει σ' αὐ-
τὸν ἐδῶ τὸν τόπον ὁ μεγάλος
Πλάτων ἐδῶ καὶ 2.400 χρόνια. Στὴν
Πολιτείαν του (616/Ε, V, 455)
βάζει τὸν στόμα τοῦ Σωκράτη ὅτι
«δὲν ὑπάρχει δουλεία ἢ ἀπασχόλη-
σις τῶν διοικούντων τὴν Πολιτείαν
ποῦ νὰ εἶναι εἰδικὰ γιὰ ἄνδρες ἢ
εἰδικὰ γιὰ γυναῖκες», γιὰτὶ ὅλως
οἱ ἰδιώτες εἶναι διεσπαρμένως καὶ
στὰ δύο φύλα». Καὶ παρακάτω
προσθεῖται: «Ὑπάρχει τίποτε καλύ-
τερον γιὰ μιὰ Πολιτείαν ἀπὸ τὸ νὰ
ἀξιοποιῇ τοὺς ἄνδρας καὶ τὴς γυ-
ναῖκες τῆς σὲ μεγαλύτερον δυνατὸ
βαθμῷ; Ὀχι, δὲν ὑπάρχει».

μάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέ-
ζης μας ὑπῆρξεν καὶ παραμένει ἡ
ἐπιδιώξις μας καὶ πρὸς τὸν σκο-
πὸν αὐτὸν θὰ καταβάλλωμε πᾶσαν
προσπάθειαν. Λίαν συντόμως θὰ
διαπιστώσετε ὅτι αἱ προεκλογικαὶ
ἐπαγγελίαι τοῦ Συνδυασμοῦ μας ἦ-
ταν τὸ πιστεῦμα συναδέλφων ποῦ ἡ-
γωνίσθησαν καὶ ἐφιλοδόησαν νὰ κα-
ταστήσουν πραγματικότητα, ὅτι ἐ-
πὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐθεωρεῖτο
ἀνέφικτον.

Ἡ ἴση μεταχείρισις, ἡ τροποποι-
ήσις τοῦ Ὄργανισμοῦ Ὑπηρεσίας,
ἡ συνδικαλιστικὴ καὶ ἀσφαλιστικὴ
ἐνοποίησης ὑπῆρξαν τὰ τρία βασι-
κὰ σημεῖα τοῦ προγράμματός μας.
Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐφ' ὅσον ο-
γ) ἡ τῶν εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἐξε-
λίξει.